ČÍSLO 7.

Cesty a Cíle

ROČNÍK VI.

15. dubna 1928.

OBSAH:

Pokrok a pohlaví.
Vyznání mládeže.
Náš svéráz.
Ze Svobodného bratrství.
Málo o mnohém.
Život se světlé stránky.
Týdenní kalendář SB.
Literatura.

„UNITARIA", PRAHA I., KARLOVA 8.
Knihkupectví a nakladatelství Svobodného bratrství.

Cesty a cíle vycházejí 1. a 15. každého měsíce. Za redakci odpovídá N. F. Čapek. Redakce a správa v Praze I., Karlova 8. (Unitaria). Majitel a vydavatel Svobodné bratrství Praha I., Karlova 8. Jednotlivá čísla po 80 hal. Celoroční předplatné Kč 16·—, pololetně Kč 8·—. Kdo podrží ukázkové číslo, je považován za odběratele. — Účet pošt. úř. šek. 21321. — Telefon č. 20121. — Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze č. 238.133-VI-22.

Literatura.

Ralf W. Emerson: Kultura a sebedůvěra. — Henry D. Thoreau: Přátelství. Úvahy dvou vynikajících amerických myslitelů. Malá na pohled knížka je přímo nabita myšlenkami, které mají kouzelnou moc nás nadchnout a ke krásným činům podnítit. Jsme vděčni nakladatelství „Sfinx" za vydání této knížky. — Stran 112, cena Kč 9·—. K dostání v „Unitarii", Praha I., Karlova 8.

Jan Jiří: Pastýř na horách. Bibliofilské vydání sbírky básní mladého autora. Některé verše opravdu dýší vůní hor Vydala „Dobrá edice", Vinohrady, Chodská 13. Cena Kč 10·50·

B. Kočího Malý slovník naučný. Sešit 24. Vyšel právě v nakladatelství B. Kočího v Praze I., Masarykovo nábřeží 14. — Cena sešitu Kč 6·—. Je to dílo přímo stvořené pro moderního člověka, jemuž podává vědomosti bez dlouhého a obtížného probíjení se k jádru, cestou krátkou, jasnou a obratnou.

Prof. V. V. Stratonov: Astronomie. Český překlad upravil dr. Boh. Mašek. Právě vyšel 20. sešit. Cena Kč 7·80. Tímto sešitem se ukončuje slavné dílo světového astronoma, jediné svého druhu ve světové literatuře, podávající v uceleném a úplném obrazu kosmického dění i nejnovější objevy posledních dnů. Kompletní dílo v sešitech lze obdržeti za Kč 156·—, celoplátěné desky za Kč 10·—, v nakladatelství B. Kočího v Praze I., Masarykovo nábř. 14.

Pokrok a pohlaví.

(Dokončení.)

Duchovní a mravní vývoj je z velké části otázkou vůdcovství a uvědomění. A je nutno si uvědomit, jak zhoubné je kompromisní, vyhýbavé, dvojsmyslné vůdcovství v ohledu mravním ve svých účincích na mladé lidi.

Mladý člověk se ohlíží po autoritě. Je v krisi, hledá. Katolík mu řekne, že nejvyšší autoritou je papež. Studuje tedy dějiny papežství, přemýšlí o Husovi, o zpolitikařeném náboženství atd. a odchází neuspokojen k evangelíkům. Ti mu řeknou, že nejvyšší autoritou je Písmo sv. obsažené v bibli, v Starém a Novém zákoně. Koupí si tedy Kralickou bibli a začne čísti od začátku Starý zákon. Kdo však popíše zmatek, boje, zklamání mladého člověka, který čte ty roztodivné kousky vyváděné ve jménu božím.

Nechá tedy zatím čtení bible a sáhne po nějakém katechismu. Vezme třeba český evangelický katechism, vydaný v Praze 1926. Tam však čte doslova, že Starý zákon neodporuje Novému zákonu, že je autoritou, o které nebylo nikdy pochyby v církvi, že žádný křesťan není sproštěn od zachovávání jeho mravních přikázání.

Hledá tedy v jiných spisech a poslouchá kázání, ale nikde nečte a neslyší jasné, nekompromisní slovo, že v bibli jsou místa, která nejen nejsou žádnou autoritou, ale že je nutno měřiti je nízkou mravní úrovní oné doby, kdy byly psány a za boží slovo vydávány.

Církve se nemohou rozloučit se Starým zákonem, protože na něm spočívá celý jejich systém myšlení o člověku, který je však v naprostém rozporu s dnešním vědeckým poznáním o vývojovém vzestupu člověka a o tom, jak i náboženství a mravouka se vyvíjely od nižších pojmů k vyšším.

Běží konec konců nejen o některá nápadnější místa v bibli, ale o celou náboženskou výuku, což je tím důležitější dnes, kdy znovu vzplanul boj o vliv církví na školu a o požadavek, aby všichni občané stejným dílem církevní agitace nedobrovolně vydržovali.

Základem církevní nauky, společné katolíkům i evangelíkům, je tvrzení, že početí člověka je hříšné.

Nauka o dědičném hříchu a jeho následcích má velkou vinu na tom, že lidé upadají do druhého extrému a vynášejí hříšnou lásku do nebes.

Také nauka o vykoupení skrze Krista zakládá se na dědičném hříchu. Bylo nutno vymýšlet neposkvrněné početí, protože všechno ostatní bylo prý poskvrněné.

Hlavní obřady církevní dějí se kolem symbolů spásy a ve všech se předpokládá, že čistý tok života je nečistý.

Patří tudíž k pokroku opravdovému, aby naše děti se neučily dvojí pravdě: jedné, že člověk se nachází na odvěkém vzestupu, a druhé, že klesá s vrcholné výše prvních rodičů a musí býti zázrakem spásy zachraňován.

Odpověď, proč byl středověk tak temný a zhoubný, že dosud neseme těžce jeho neblahé dědictví, nutno hledati také na poli pohlavní hygieny.

Církev tenkrát ovládla všechen intelektuální život, takže pro jemnou, hloubavou, vznešenou mysl byla jen jedna cesta postupu, jen jedna možnost oddat se vědám, umění a bádání: byla to cesta celibátu a klášterního života.

Osoby zvláště schopné, aby zanechaly ve svých potomcích pokračovatele vyšší kultury ducha, zůstaly tak vyřazeny z otcovství a mateřství a z udržování generace biologicky schopné státi se mravní páteří lidstva.

Dělo se však něco ještě horšího. Kdo byl ducha svobodného, nespoutaného, bystrého a kritického, ten byl pranýřován a pronásledován jako kacíř a vyvrhel. Bloudil jako exulant nebo dokonal ve vězení nebo na hranici.

Statisíce těch nejschopnějších nemohlo založit rodinu a předat budoucím generacím zjemněnou životní sílu a snahu v zdravých, zdatných a ušlechtilých potomcích.

Lidé, kteří plodili dítky, byli až na malé výjimky nižšího kalibru, potlačení, zotročení, nevolní a nevzdělaní.

Co z toho následovalo?

1. Že byl vývoj evropského lidstva ve jménu náboženství zdržen, jeho mravní úroveň snížena a zavládly obyčeje, které dosud hatí národy.

2. Že ještě dnes ti nejvyspělejší — aniž by si byli vědomi odkud to přišlo — jeví nechuť k rodičovství.

3. Že se rozmohlo po způsobu středověkých kněží a biskupů pohlavní hýření a ideál domova a krásného manželství byl odsunut na vedlejší koleje pod heslem mnoha výmluv.

4. Že ponížení ženy jeví se posud v tom, že

se neuznává za dost vznešenou, aby mohla býti duchovním.

5. Že každý, kdo jako já měl příležitost poznati a s hlediska jak biologického tak psychologického posouditi mnohá nešťastná neb rozvrácená manželství, nachází nejvíce příčin v duchu středověké náboženské výchovy, který i když seslabeně, se stále ještě udržuje.

Věhlasný psycholog Pratt ve svém díle Psychology of Thought and Feeling (Psychologie myšlení a cítění) píše:

„Takové rozpory nacházejí se v lidské mysli pokud se týká pohlavního života, že prvý krok, početí, byl vždy považován za hanlivý, a poslední krok jeho vyvrcholení bylo uctíváno jako požehnání. Tak silně ovládlo učení theologů lid o nedůstojnosti a tělesné žádosti spojené s početím, že považovali za nutné vymyslet velký zázrak, aby se velký muž mohl nadpřirozeně narodit při neposkvrněném početí."

A jiný autor, Jesse Feiring Williams, doktor mediciny a profesor na Columbijské universitě ve svém krásném díle Personal Hygiene applied (Užitá osobní hygiena) píše:

„Nauka, že jsme počati v hříších posud ovládala lidské názory na pohlavní život. - Věda neuznává žádné takové vykládání přírody. Pro inteligentního člověka není pochyby, že je to názor zvrácený. Spíše je potřebí šířit uvědomění o vznešenosti správně oceněného pohlaví. Pohlavní život u člověka nutno chápati jako něco zcela odlišnho od zvířat. Je pravda, že i tu běží o plození, avšak člověk, proto že je člověkem a inteligentní bytostí, líší se od zví-

řete vysokým duchovním významem a účelem."

Už v tom je velký pokrok, když jsme si uvědomili, že tělesný zdroj našeho života je čistý, že mravní zkáza nepochází z míz a šťáv, které u člověka jako v celé přírodě jsou boží a svaté.

Síly, které působí v přírodě a v životě národů jsou jejich největší spásou a záchranou. Nebýti toho, nebylo by vývoje a pokroku, jaký pozorujeme přes všechny vlivy rušivé.

Dnes víme na základě poznatků biologických a antropologických, proč severská rasa je tak vyspělá. Byly tu přírodní síly, proti kterým vlivy Starého zákona byly příliš slabé než aby mohly zabránit budování krásných rodin a domovů.

Jestli však duchovní vývoj některého národa byl tak násilně přerušen, jako u nás Čechů, jestli náboženství bylo tak zneváženo a sesvětštěno, zpolitisováno a zdiskreditováno, tu zřejmě není na místě přidávat k čistému evangeliu Ježíše a jiných geniů náboženských závaží starožidovských pověr a jejich mravní úrovní snižovat to nejvyšší.

Dnes je nejvýš na čase, aby mladí lidé si uvědomovali, že běžný názor, jakoby tomu, kdo zavrhuje církevnictví spjaté se Starým zákonem, nezbývalo než to, čemu se říká bezbožnost a beznáboženskost, je nejen klamný, ale nebezpečný.

Náboženství ve své vnitřní podstatě je tak vnešené jako život sám. Život na naší zemi nikdy neustrnul na některé nižší formě, vždy dokonalejší tvary vyvíjel až dospěl k člověku. Je rozdíl mezi člověkem, který žil před 30 000

a více lety a mezi nejlepšími představiteli lidstva dnes. A vývoj spěje dál k vyšším metám.

Tak se to má i s duchovním vývojem. Když bychom chtěli něco držet jen proto, že je to staré, museli bychom dát tmě přednost před světlem, neboť tma byla dřív. Museli bychom starý pařez cenit více než nově vyrobený radiový přístroj.

My nezavrhujeme hlínu proto, že byla už ve starověku, ale tím nemíníme hlínu tak uctívat, abychom už nikdy žádný lepší nebo lépe zpracovaný materiál neuznávali a žádných jiných domů z něj nechtěli stavět než jaké stavěli lidé středověcí. Z týchž důvodů nebudeme otroky nějakého třeba náboženského myšlení jen proto, že bylo někomu drahé před třemi sty nebo více lety.

Jako dítě vyrůstá z botiček, jako národ se vymaňuje z poddanství starých řádů, jako věda odstraňuje staré pověry, tak je dnešnímu myslícímu mladému člověku potřebí, aby se zbavil starých slupek a škraloupů náboženských a pracoval ze všech sil o vyšší projev své náboženskosti a mravnosti. Je to povinnost, z které nemáme právo se vymykat. Žádné výmluvy neplatí. Chci-li bydlet lépe než moji předkové musím o to usilovat. Nic samo do klína nepadá.

Vyšší náboženství nevyrůstá z odumírajících starých těles, ale z nové životní mízy, která je zárodečně v každém z nás, jsme-li živi a chceme-li růst. To nejvyšší je také v nejnižším, a když to nejnižší dorostlo nejvyššího, jenom sebe vyjádřilo.

Vyšší náboženství s vyšší mravností je na

postupu. Není závislé na církvích a konfesích. Zabírá celou bytost, posvěcuje celý život, je uměním krásně žít a nesmírně obohacuje a šťastným činí každého, kdo je nachází.

Člověk stojí dnes na rozhraní dvou říší. Jedním pólem svého bytí je vyvrcholením života v přírodě, a ve svém pohlavním vývoji dosahuje nejvyššího stupně, jaký je dosažitelný pro nejdokonalejší zvíře, a u porovnání se svojí dobou divošskou učinil ohromný pokrok.

Avšak druhým pólem svého bytí stojí člověk jenom na nejnižším stupni vývoje spirituelního, ačkoli má už v sobě potence nejvyššího myslitelného vývoje vzhůru, vývoje tak obsáhlého, že bude potřebovati mnoha věčností, aby se plně vyžil.

Možno tedy říci, že se octl člověk na rozhraní svého vývoje, že je jakoby na rozcestí, že žije v době své největší krise a má před sebou dvě možnosti: buď klesati níž, pod zvíře, a okrašlovati svůj pád veškerým leskem své civilisace, své vědy a svého umění, po případě přidati fráze a formy různých kultů a věr — nebo bude vystupovati výš a vyvine takové duševní kvality, které budou úměrné k jeho dnešní kultuře a vyspělosti na jiných polích činnosti.

Věřím, že půjde výš i když se zapotácel. Věřím, že nabírá nových sil k většímu rozmachu. Jako přirozený vzrůst stromu není do země ale vzhůru, tak vývoj člověka půjde k velkému a vítěznému životu, plnému krásy, radosti, dobroty a síly. Věřím, že u nás Svobodné bratrství bude míti v tom svůj čestný podíl.

Vyznání mládeže.

Věřím v sebe sama, neboť všechny podstatné záležitosti mého života vyžadují si konec konců mého osobního rozhodnutí. Chci se proto cvičiti, abych se udržel schopným těch velikých rozhodnutí.

Věřím v minulost. Všechno to, čeho dnes pro svůj prospěch i pro svou radost užívám, je darem od lidí starších mne; od mužů a žen nesčetných včerejšků, od mužů i žen, kteří i dnes se mnou zde přebývají. Nechci opovrhovati minulostí, aniž hodím kalem pohrdání po lidech starých. Jejich bludy jsou mnohé, avšak i jejich dary, které mi podávají. Použiji-li jich, ukáži se tím vděčnějším. Budu-li moci je zvětšiti a zdokonaliti, budu i k dárcům spravedlivějším.

Věřím v budoucnost. Jsem jedním z těch, kdož budou pomáhati tvořit tuto budoucnost. Je na mně, abych byl dobrým dělníkem. Nedopustím, aby cokoli zničilo mé dílo. Oddám se jen těm požitkům a potěšením, které nemohou znemožniti mou činnost jako tvůrce budoucnosti.

Věřím v Boha. Nemohu rozuměti všemu tomu, co druzí o Něm říkají, ani se neztotožňuji se vším, co o Něm slyším. Chci se však snažiti, abych lépe poznal ducha, jehož cítím ve své vlastní duši a chci se nechati vésti jen tím nejvyšším, co v sobě cítím a co znám.

Věřím ve vysoké hodnoty charakteru, čistoty, šlechetnosti, cti, práce, dobra a pravdy. A chci jich následovati i když jejich cesta je tvrdá, neboť má duše mi praví, že jen ony jsou pravým bohatstvím.

Takto věře chci spravovati svůj život tak, aby jeho průběh ztotožňoval se s jeho vírou.

A chovám pevnou naději, že ani samotná smrt nemůže mne oloupiti o tyto hodnoty mé duše. „The Liberal."

Náš svéráz.

Nejsme zde proto, abychom budovali sektu anebo prohlašovali nové krédo. Jsme zde jedině za tím účelem, abychom pomáhali lidem žíti šťastněji a užitečněji. Nebudujeme svou církev na strachu členů z toho, čemu nerozumějí anebo na jejich obavách ze zdánlivě zlomyslného Boha.

Přejeme si uvésti své duše v přímý soulad s prameny božské síly. Toužíme osvoboditi své spolubližní od bázně a tísně z velkého Neznáma, neboť ony ode dávna vrhaly stín na lidské životy. A sočení sekt chceme nahraditi pravým bratrstvím demokratického náboženství. Chceme racionalisovati, umravniti, demokratisovati a produchovniti život lidstva této bouřlivé generace. Samuel A. Eliot.

Ze Svobodného bratrství.

Praha. Legitimace byly již všem rozeslány. Jestliže některý člen nedopatřením legitimaci neobdržel, nechť se laskavě přihlásí. Zároveň byl každému přiložen složní lístek. Kdo však přispívá měsíčně anebo přeje si jinak pravidelně přispívat, může si kdykoli při přednášce vyzvednout vplatní obálku, kterou pak s příspěvkem vloží do příslušné schránky. Tento způsob jsme na žádost mnohých členů znovu zavedli.

Připravujeme letní školu pro pracovníky a učitele SB. Letní škola bude se konati v lesnaté krajině u Vojkova (blízko Radošovic) začátkem července. Přesné datum sdělíme příště, kdy také oznámíme program. Většina lekcí bude probírána v přírodě. Voda a les v místě. Celý běh je rozvržen na 14 dní. Zveme sestry a bratry, aby si zavčas své dovolené dle toho zařídili. Je žádoucno, aby obzvláště mimopražští členové nevynechali této příležitosti k důkladnějšímu vniknutí do zásad a snah SB.

Přihlášky přijímá a informace udílí br. E. Maška Praha I., Karlova 8.

Kladno. Kladenští bratři nejen že pravidelná shromáždění tak četně navštěvují, ale scházejí se mimo to jednou za týden k debatním schůzkám, v nichž o slyšeném uvažují a debatují. — Po skončeném kursu malování na látkách zahájil opět jiný bratr kurs vázání knih.

Říčany. Přednáška br. Čapka, kterou jsme zde 28. března pořádali, byla pěkně navštívena, což nám jen potvrdilo, že český venkov touží po Svobodném bratrství stejně, jak po něm před tím než jsme svou práci začli, toužila Praha.

Přednášky v Říčanech budeme nyní pořádati pravidelně, vyhovujíce takto jen přání jednomu z mnoha měst, kam jsme zváni. Doufáme, že krok za krokem budeme moci vyhověti všem těmto pozváním.

Málo o mnohém.

Manželství dnes a dříve. Rozdíl mezi dnešním manželstvím a manželstvím dřívějším spočívá v tom, že dříve mělo manželství jen povinnosti, kdežto dnes zná jenom svá práva. Ideálním manželstvím jest zlatá střední cesta, která nezříká se sice práv, ale dbá také povinností. (Irma Fiebigová.)

Město Abrahamovo — Ur bylo objeveno! Tak jásají zdejší i cizí křesťanské časopisy. Co jim to však do-

kazuje? Nanejvýše to, že vysoká kultura, která se z vykopávek onoho města jeví, je rozhodně starší než oněch 5688 let, které podle nich trvá tento svět.

Omlazování nezabraňuje stárnutí, tvrdí bukureštský profesor neurologie Marinescu. Ba naopak, po provedeném omlazení normální stárnutí buněk prý se zrychluje. Dále prohlašuje prof. Marinescu: „Lidé neumírají — zabíjejí se. Zabíjejí se nezdravým způsobem života, nevhodnou stravou, velmi často přílišnou, nedbáním pravidel řádného života, zbytečným rozčilováním se v denním životě atd." (Prof. M. uvádí i nepříznivé vlivy politikaření.)

Tedy vesměs všechno to, co nám ve Svobodném bratrství je od počátku činnosti známo. V přednáškách a spisech br. Čapka jsou však naznačeny cesty, kterak vyváznouti z těchto nežádoucích stavů a pěstovati vědomé duševní sebeomlazování.

Bezdrátové přenášení obrázků, které bude možno zachycovati přístrojem, umístěným na obyčejném radiovém přijímači, chce v nejbližší době umožniti Američan dr. Alexanderson svým vynálezem.

Několik pozoruhodných výroků. Ve věku horečné produkce a nepřetržité aktivity, evangelium práva na odpočinek a správného užití tohoto práva mělo by býti hlásáno. Prof. Ernest Barber. — Vysílati sněmovnu radiem bylo by příšerným utrpením pro národ. Bernard Shaw. — Nevím, jsem-li miliardářem a nestarám se o to nikterak. Henry Ford. — Kdybych byl diktátorem v této zemi, každé děvče musilo by býti provdáno v 18. a každý muž ženat v 21. T. P. O'Connor.

Křesťanství a budhismus. Zpravidla se má za to, že v pohanství je vše nedokonalé a že jenom křesťanské učení obsažené v bibli je bezvadné. V časopise „The Truth Seeker" porovnává F. W. Hopwood tato dvě náboženství. Uvádí vždy jednu větu z učení biblického, k níž pak druží odlišný názor učení budhistického. Vyjímáme jen tyto tři: „Aniž vejde do shromáždění Hospodinova levoboček; také i desáté koleno

jeho nevejde do shromáždění Hospodinova." (V. kniha Mojž. XXIII., 2.) Srovnejte s budhistickým: „Neptejte se po původu člověka, ale ptejte se na jeho chování." Nebo: „Jestliže by někdo jiné vám evangelium kázal mimo to, kteréž jste přijali, prokletý buď." (Gal. I., 9.) Naproti tomu: „Kdyby ti, kteří nejsou s námi, o bratří, mluvili pohrdavě o mně nebo o mém učení, nebo o církvi, není důvodu, proč byste měli dávati průchod svému hněvu." (Brahma-Džala-Sutta.) Anebo: „Kdo uvěří a pokřtí se, spasen bude; kdož pak neuvěří, budeť zatracen. (Marek XVI., 16.) Srovnejte s tím: „Ten, kdo činí dobro, jest prost bázně." (Udanavarga.)

Dr. Paul R. Heyl nám praví, že naše země váží 6.000,000.000,000.000,000.000 tun. A dr. Milles Sherrill k tomu dodává, že 1 gram obsahuje 600 sextilionů atomů.

Podle nedávného sčítání v Rusku, mají komunisté 8 proc. svých vstoupenců s universitním vzděláním, 7·9 proc. má středoškolské a 62·8 proc. elementární vzdělání. 26·1 proc. tvoří samoukové a 2·4 proc. je negramotných. Ve větších střediskách není téměř žádného negramotného komunisty, za to v Turkmenistanu a Kirgizii je jich 20—25 proc.

Náměť. Nebylo by užitečné, kdyby každý čtenář C. a C. který k tomu má dobrou vůli, napsal, co je mu na světě nejprotivnější nebo aspoň nejméně žádoucí? Jistě by to bylo velmi poučné. Mohlo by to býti velmi stručné. Já bych na příklad to napsal takto:

1. Vyznamenání bez zásluhy.
2. Vláda hloupých a nemravných nad moudrými a mravnými.
3. Vědomé klamání ve jménu náboženství.
4. Větší hodnocení peněz než charakteru.
5. Militarism.
6. Hmotařství všeho druhu.
7. Pokrytství a dvojakost vůdců.
8. Krvavé oběti všeho druhu, (učení, že Bůh žádal oběť krve)
9. Učení o nekonečném trápení v pekle.

Marek.

Život se světlé stránky.

Nač se trápit? Za světové války filosofoval jeden samorostlý filosof takto: Mohou se mi přihodit tyto dvě věci: buďto budu odveden, anebo ne. Nebudu-li odveden, nepotřebuji se trápit. Budu-li však odveden, pak na mne čekají opět dvě věci: buďto mne pošlou do pole, anebo zůstanu v kasárnách. Zůstanu-li v kasárnách, nemusím se trápit. Pošlou-li mne však do pole, pak čekají na mne další dvě věci: buďto mne zařadí do bojových oddílů, anebo budu přidělen ke službě za frontou. Budu-li za frontou, nemusím se trápit. Dostanu-li se však do bojových linií, čeká na mne opět dvojí: buďto budu raněn, anebo zůstanu zdráv. Zůstanu-li zdráv, nemusím se trápit. Budu-li raněn, mohu se nadíti opět dvojího: buďto budu raněn lehce, anebo těžce. Budu-li raněn lehce, není třeba se trápit. Při těžkém zranění lze očekávati opět dvě věci: buďto se uzdravím, anebo zemřu. Uzdravím-li se, nemusím se trápit. A když zemřu, nemohu se trápit. Nač se tedy trápit?!

*

Je zvláštní, že self-made-mani (lidé, kteří vlastním úsilím se povznesli) zaměstnávají profesory, aby povznášeli jejich děti.

*

I řekl vědec k protoplasmě:
„Jsme dvě krajnosti v života pásmě,
mezi námi je propast k nezměření:
ty jsi počátek a já zakončení."
A protoplasma na to klidně děla,
při čemž svým embryonálním očkem málo zavrtěla
„Když tak na tě koukám, muži, odpust mi to,
že jsem vůbec začla, je mi hrozně líto."

Upozornění. Prosíme, aby členové nám oznamovali každou změnu adresy. Budeme teď členům zasílat častěji organ. zprávy. Mnohé zásilky bývají nám vráceny s poznámkou, že adresát přesídlil.

TÝDENNÍ KALENDÁŘ S.B.

15. dubna (*Neděle*)

9·15. NEDĚLNÍ ŠKOLA SB. ve velkém sále Slovan. ostr. Řídí br. Pražák.

10·30. HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB. ve velkém sále Slovanského ostrova. Čtení z velkých autorů. Hudbu řídí br. Pravoslav Sádlo. Smyčcové kvarteto: 1.) Mozart: Andante z kvarteta D-dur. 2.) J. Haydn: Largo.

PŘEDNÁŠKA. Přednáší dr. N. F. Čapek: Moderní zpověď.

15·45. SHROMÁŽDĚNÍ SB. *v Mikulášském kostele* na Staroměstském nám. Zpívá sbor SB. Řídí p. Esop. 1.) Slavné dílo. 2.) Ach, zbožnosti více!

KÁZÁNÍ br. Čapka: Bezkonfesní náboženství.

16. dubna (*Pondělí*)

CVIČENÍ ZPĚVU, Karlova 8. Řídí p. Esop.

17. dubna (*Úterý*)

19·30. VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ v paláci Radio na Vinohradech, Fochova tř., velký sál. Společné zpěvy. Zodpovědění dotazů.

PŘEDNÁŠKA dr. N. F. Čapka: Moderní zpověď.

18. dubna (*Středa*)

SCHŮZKA MAMINEK a dětí narozených v SB. Vede s. Čapková.

19. dubna. (*Čtvrtek*)

20. MLÁDEŽ SB. v Karlově ul. 8.

20. dubna (*Pátek*)

19·30. SCHŮZE UČITELŮ NŠSB. Vede br. Čapek.

22. dubna (*Neděle*)

9·15. NEDĚLNÍ ŠKOLA SB. ve velkém sále Slovanského ostr. Řídí br. Čapek.

10·30 HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB. ve velkém sále Slovanského ostrova.

Téma přednášky br. Čapka: Tajené vědění.

15·45. Shromáždění SB. v Mikulášském chrámě na Staroměstském náměstí. Téma kázání dr. N. F. Čapka: Církev a bratrství.

„Unitaria", tiskárna Svobodného bratrství, Praha.